

Pals, la darrera mesquinesa

Com un fantasma que de manera periòdica i regular resorgeix de les tenebres, l'afer dels aiguamolls de Pals ens recorda sovint les misèries d'una Catalunya ben segur gens deprimida, però sí cada cop més deprimida.

Deixats ja enrera els projectes faraònics que amenaçaven amb construir a la zona una marina residencial d'alt standing, ridiculitzades propostes tan tronades com volgué ésser la instal·lació d'un cultiu de marisc al bell mig dels aiguamolls, denegats els permisos d'ampliació d'un càmping que com a única funció tingué la de colgar amb tones i tones de terra els sòls llotosos d'aquests marjals, i aturades pels tribunals les decisions urbanístiques que permetien la construcció de 400 habitatges al sector, la darrera iniciativa dels qui tenen per professió el mercadeig i l'especulació de la terra ha estat la sol·licitud d'una anomenada base nàutica a la platja de Pals, just al límit mateix del polígon que defineix les darreres zones humides del municipi de Pals.

La proposició, presentada davant el Servei de Costes de Girona, es tradueix en uns embarcadors per a botes i llanxes de petites dimensions, que es situarien damunt la platja i en una disposició d'espina de peix. Tot això comportaria la construcció d'un edifici de caràcter permanent, on s'hi trobarien la cantina, el magatzem de material, els serveis sanitaris i els vestidors. Sorprenentment la iniciativa, de caràcter totalment privat, afecta

en tot el seu àmbit la zona marítim-terrestre de domini públic. Al marge d'aquesta ocupació d'un espai col·lectiu, caldria desmantellar part important del cordó de dunes litoral que caracteritza aquesta platja, i que des del punt de vista morfològic i estructural forma part del sistema biològic dels aiguamolls i marjals de la desembocadura del riu Daró.

Ultra les característiques de l'esmentada instal·lació i el dany que causaria al medi natural, a ningú no li escapa la innecessarietat d'una obra d'aquesta mena en una zona com a la que es vol situar. Així, segons contempla el Pla General de Begur, i segons la recent adjudicació d'obres, de manera imminent es començarà a construir el port nàutic de Begur, a la zona del Racó, dins la mateixa platja de Pals i a poc més de 2.000 m d'aquesta pretesa base nàutica. Quin sentit tindria, doncs, poder situar damunt la sorra no més de 80 embarcacions, quan en línia recta i a tan poca distància hi ha un port amb més de 600 amarradors?

La Llei de Costes, que molts vam rebre com un d'aquells instruments -i també contrapòsers- necessaris per salvaguardar el nostre litoral, és paradoxalment l'eina en la qual els promotors de la iniciativa es recolzen per tal d'avaluar el seu projecte. La seva gosadia és tal, que semblen obviar en les seves pretensions allò que amb més gelosia va voler deixar clar la llei i que presideix el seu preàmbul: la fi de la privatització del domini públic

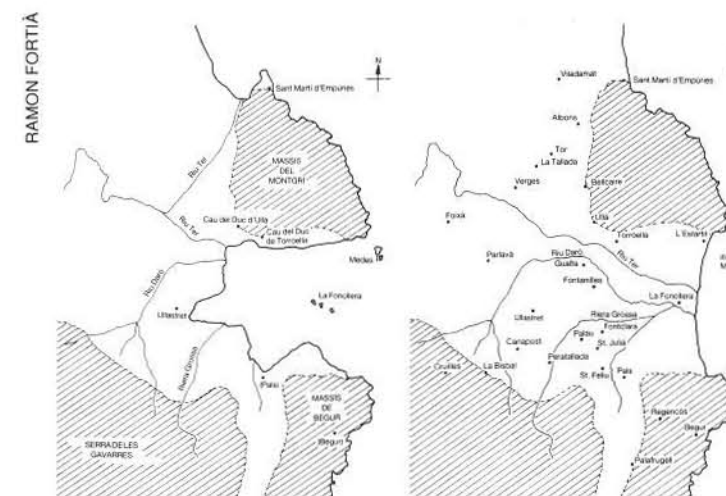
litoral i de la degradació física i destrucció de les maresmes, fins ara en bé de l'edificació especulativa.

La provocació contínua, el desig permanent de malmenar l'entorn i l'obcecació indeleble d'assolir els seus objectius -sovint amb una política de fets consumats obertament tolerada des de l'Administració-, han estat les constants que d'ençà ja fa massa temps venen marcant l'actuació dels qui han convertit la nostra costa en un immens lingot d'or, on cap tall no pot ser desaprofitat.

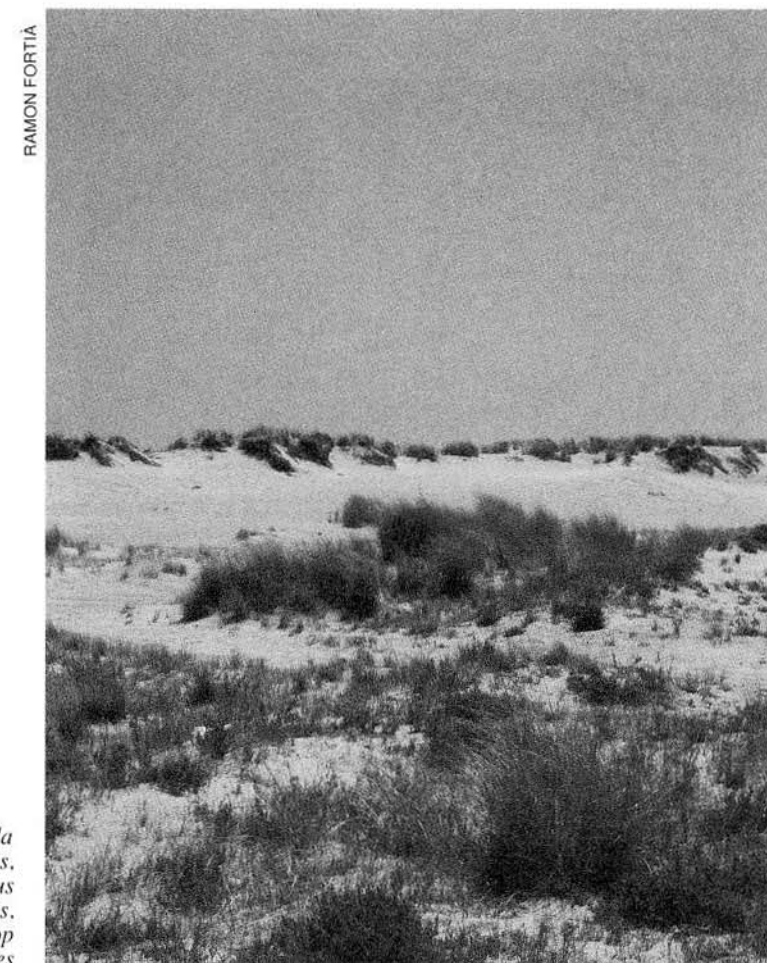
En aquest nostre malaurat país, hi ha qui ha esdevingut vertader professional de l'especulació i del malbaratament del territori. Actuen des del silenci, però amb la contundència dels qui ho tenen tot ben lligat. Si la jugada els surt malament no perden els nervis ni se'ls arruga la corbata: ja ho tornaran a provar més endavant, quan les coses estiguin més calmades; mentrestant ja tenen altres fronts on actuar. Es part del seu ofici. Tenen diners, mitjans i coneguts on faci falta.

Són ells, els pirates de la costa, que continuen encara, com si els anys no passessin i en plena democràcia, saquejant el nostre litoral amb més mesquinesa que mai.

RAMON FORTIÀ I RIUS

Milers d'anys d'acció dels elements i d'aportació de materials han estat necessaris per reomplir la zona del Baix Ter. Pocs anys d'actuació hauran estat suficients per provocar-hi canvis tan radicals.

Les dunes de la platja de Pals, junt als seus aiguamolls, altre cop amenaçades